

Ordføreren (N. Jensen): Ja, hvad det sidste angaar om Foreningernes Raade, tør jeg forsikre den ærede Minister om, at der aldrig vil blive lagt hverken denne her navngivne Mand eller nogen som helst anden Mand, den ærede Minister maatte udsende for at kontrolere disse Foreninger, den fjerneste Hindring i Vejen. Men det forekommer mig, at naar man kan kontrolere, og lige saa virksomt kontrolere, paa anden Maade, er der ingen Grund til at gaa et Skridt videre i den Retning. Jeg tror, der er den Fare derved — og det udtalte jeg ogsaa med Hensyn til Konsulentkontoret — at man kommer til at centralisere mere og mere under Ministeriet, og det fører nødvendigvis med sig, at man maa have flere og flere Embedsmænd, eftersom flere og flere Sager blive dragne med ind. Det er dette, jeg mener, man skal have Diet aabent for. Den ærede Minister har selv sagt at det var i Fjor, vi skulde have rejst Modstand imod Konsulentkontoret. Jeg indrømmer, at den ærede Minister har haft Ret i det Stykke, men jeg tror, at jeg har Ret i dette Stykke her.

Indenrigsministeren (Singer Slev): Jeg takker for Rautionen. Den ærede Ordfører vil gaa i Raution for al Fremtid, men jeg vil betænke mig paa at modtage den Raution, indtil jeg ser, i hvad Form den bliver stillet. Jeg tør ikke svare for Fremtiden. Hvorledes det gaar nu, ved den ærede Ordfører, og det ved jeg ogsaa, men jeg vil ikke spaa noget om, hvorledes Forholdene ville udvikle sig i Fremtiden. Kunde den ærede Ordfører give Sikkerhed for, hvorledes det vilde stride frem, vilde det være adskilligt nemmere at enes.

Ordføreren (N. Jensen): Naar den ærede Minister takkede mig for min Raution, men ikke var sikker paa, at jeg kunde staa ved den over for al Fremtid, vil jeg henvise den ærede Minister til hans egne Udtalelser i Motiverne, ja, jeg behøver ikke at nævne Motiverne, men selve Lovforflagets Ordlyd giver Ministeren Ret til at godkende Vedtægterne, forinden der ydes nogen Understøttelse. Deri ligger en bedre Garanti end i min Raution, naar den ærede Minister ikke vil tillægge den nogen Betydning.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

1) Summen „120,000“ ændres til: „125,000“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforflagets § 1 saaledes ændret:

Den i Lov af 1ste April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme § 1 under Nr. 4 opførte Sum forhøjes til 125,000 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 2—6 til § 2 af samme:

2) a. „Hingsteholdsforeninger“ ændres til: „Hesteavlforeninger“.

3) b. „Tyreholdsforeninger“ ændres til: „Kvægavlforeninger“.

4) c. Summen „12,000 Kr.“ nedsættes med: „2,000 Kr.“.

5) d. Summen „8,000 Kr.“ forhøjes med 7,000 Kr.“

6) Næstsidste Stykke paa Side 1 tilføjes: „Ansøgninger indgives gennem sidstnævnte eller, hvor saadan ikke findes, gennem de stedlige Landboforeninger“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 7 til samme Paragraf af samme:

Sidste Stykke, samme Side, Linie 4: „;“ ændres til: „“, og „Indenrigsministeren . . . Raaringsudvalget“ udgaar.

vedtoges med 56 Stemmer imod 10.

Ændringsforslag under Nr. 8 til samme Paragraf af samme:

Side 2, Linie 1 efter „der“ udgaar „for Tyrenes“ afledtlig Stand“, og i Stedet sættes: „skal være præmieret eller anerkendt præmieværdigt ved et Distriktsstue eller et af Staten støttet Landboforeningsstue (§ 2), og Tilskuddet ydes kun, saa længe Dyret er i fuld afledtlig Stand. Saafremt det paagældende Avlsdyr er en Tyr, skal den ejes af Foreningen, er det en Hingst, skal den enten ejes af Foreningen eller være stillet til dennes udelukkende Raadighed paa bestemt Aaremaal.

vedtoges uden Afstemning.